

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ МОНАХИНЯ

chitanka.info

Тез очи —
жар-лъчи
на екваторското слънце —
съживиха,
ободриха
сред сърце надежда зрънце...

И любов
с изблик нов
от младежки сили знойни,
в миг потрепна
и зашепна
сладки думи неспокойни.

Възхитен,
потопен
в любовта си ведросиня,
тръгнах странен,
непоканен,
при добрата монахиня.

Но тогаз
звучен глас
от чардака се обади:
„Аз живея,
за да грея
само каменни огради.“

— Ами кой
с ласки-зной
дяда поп съгрява тука?
— Имаш право,
но туй става
само в непосилна скука.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.